

נבואת יונה

Wednesday Night Nach at Beth Abraham – Elul 5781

פרק א

(ט) ויאמר אליהם עברי אנכי ואת ה' אלהי השמים אני ירא אשר עשה את הים ואת היבשה:

(י) וייראו האנשים יראה גדולה ויאמרו אליו מה זאת עשית כי ידעו האנשים כי מלפני ה' הוא ברח כי הגיד להם:

(יא) ויאמרו אליו מה נעשה לך וישתק הים מעלינו כי הים הולך וסער:

(יב) ויאמר אליהם שאוני והטילני אל הים וישתק הים מעליכם כי יודע אני כי בשלי הסער הגדול הזה עליכם:

(יג) ויחתרו האנשים להשיב אל היבשה ולא יכלו כי הים הולך וסער עליהם:

(יד) ויקראו אל ה' ויאמרו אנה ה' אל נא נאבדה בנפש האיש הזה ואל תתן עלינו דם נקיא כי אתה ה' באשר חפצת עשית:

(טו) וישאו את יונה ויטלוהו אל הים ויעמד הים מזעזע:

(טז) וייראו האנשים יראה גדולה את ה' ויזבחו זבח לה' ויידרו נדרים:

(א) ויהי דבר ה' אל יונה בן אמת לאמר:

(ב) קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא עליה כי עלתה רעתם לפני:

(ג) ויקם יונה לברח תרשישה מלפני ה' וירד יפו וימצא אניה באה תרשיש ויתן שכרה וירד בה לבוא עמהם תרשישה מלפני ה':

(ד) וה' הטיל רוח גדולה אל הים ויהי סער גדול בים והאניה חשבה להשבר:

(ה) וייראו המלחים ויזעקו איש אל אלהיו ויטלו את הפלים אשר באניה אל הים להקל מעליהם ויונה ירד אל ירכתי הספינה וישפב וירדם:

(ו) ויקרב אליו רב החבל ויאמר לו מה לך נרדם קום קרא אל אלהיך אולי יתעשת האלהים לנו ולא נאבד:

(ז) ויאמרו איש אל רעהו לכו ונפילה גורלות ונדעה בשלמי הרעה הזאת לנו ויפלו גורלות ויפל הגורל על יונה:

(ח) ויאמרו אליו הגידה נא לנו באשר למי הרעה הזאת לנו מה מלאכתך ומאין תבוא מה ארצך ואי מזה עם אתה:

פרק ב

(ו) אפפוני מים עד נפש תהום יסבבני סוף חבוש לראשי:

(ז) לקצבי הרים ירדתי הארץ ברחיקה בעדי לעולם ותעל משחת חיי ה' אלהי:

(ח) בהתעטף עלי נפשי את ה' זכרתי ותבוא אליך תפילתי אל היכל קדשך:

(ט) משמרים הבלי שוא חסדם יעזבו:

(י) ואני בקול תודה אזבחה לך אשר נדרתי אשלמה ישועתה לה': ס

(יא) ויאמר ה' לדג ויקא את יונה אל היבשה:

(א) וימן ה' דג גדול לבלע את יונה ויהי יונה במעי הדג שלשה ימים ושלשה לילות:

(ב) ויתפלל יונה אל ה' אלהיו ממעי הדגה:

(ג) ויאמר קראתי מצרה לי אל ה' ויענני מבטן שאול שועתי שמעת קולי:

(ד) ותשליכני מצולה בלבב ימים ונהר יסבבני כל משבריך וגליך עלי עברו:

(ה) ואני אמרתי נגרשתי מנגד עיניך אך אוסיף להביט אל היכל קדשך:

פרק ג

(ו) ויזעק ויאמר בנינוה מטעם המלך וגדליו לאמר האדם והבהמה הבקר והצאן אל יטעמו מאומה אל ירעו ומים אל ישתו:

(ז) ויתפסו שקים האדם והבהמה ויקראו אל אלהים בחזקה וישבו איש מדרכו הרעה ומן החמס אשר בכפיהם:

(ח) מי יודע ישוב ונחם האלהים ושב מחרון אפו ולא נאבד:

(ט) וירא האלהים את מעשיהם פי שבו מדרכם הרעה וינחם האלהים על הרעה אשר דבר לעשות להם ולא עשה:

(א) ויהי דבר ה' אל יונה שנית לאמר:

(ב) קום לך אל נינוה העיר הגדולה וקרא אליה את הקריאה אשר אנכי דבר אליך:

(ג) ויקם יונה וילך אל נינוה כדבר ה' ונינוה הייתה עיר גדולה לאלהים מהלך שלשת ימים:

(ד) ויחל יונה לבוא בעיר מהלך יום אחד ויקרא ויאמר עוד ארבעים יום ונינוה נהפכת:

(ה) ויאמינו אנשי נינוה באלהים ויקראו צום וילבשו שקים מגדולם ועד קטנם:

(ו) ויגע הדבר אל מלך נינוה ויקם מפסאון ויעבר אדרתו מעליו ויכס שק וישב על האפר:

פרק ד

(ו) וימן האלהים תולעת בעלות השחר למחרת ותך את הקיקיון וייבש:

(ז) ויהי כזרח השמש וימן אלהים רוח קדים חרישית ותך השמש על ראש יונה ויתעלף וישאל את נפשו למות ויאמר טוב מותי מחי:

(ח) ויאמר אלהים אל יונה ההיטב חרה לך על הקיקיון ויאמר היטב חרה לי עד מות:

(ט) ויאמר ה' אתה חספת על הקיקיון אשר לא עמלת בו ולא גדלתו שבן לילה הזה ובן לילה אבד:

(י) ואני לא אחוס על נינוה העיר הגדולה אשר יש בה הרבה משתים עשרה רבו אדם אשר לא ידע בין ימינו לשמאלו ובהמה רבה:

(א) וירע אל יונה רעה גדולה ויחר לו:

(ב) ויתפלל אל ה' ויאמר אנה ה' הלוא זה דברי עד היותי על אדמתי על בן קדמתי לברח תרשישה כי ידעתי כי אתה אל חנון ורחום ארך אפים ורב חסד ונחם על הרעה:

(ג) ועתה ה' קח נא את נפשי ממני כי טוב מותי מחי: ס

(ד) ויאמר ה' ההיטב חרה לך:

(ה) ויצא יונה מן העיר וישב מקדם לעיר ויעש לו שם סכה וישב תחתיה בצל עד אשר יראה מה יהיה בעיר:

(ו) וימן ה' אלהים קיקיון ויעל מעל ליונה להיות צל על ראשו להציל לו מרעתו וישמח יונה על הקיקיון שמחה גדולה:

בית יוסף – הלכות יום הכיפורים (אורח חיים סימן תרכ"ב סעיף ב')

וקורין שלשה בפרשת עריות ומפטיר ביונה. בפרק בני העיר (מגילה לא.) ... ומפטיר ביונה לפי שיש בה גודל כח התשובה: